

A Művelődési Minisztérium Közművelődési Tanácsának legutóbbi ülésén két napirendi pont szerepelt: az egyesülési és a gyülekezési jogról szóló törvények tervezetének vitája, valamint A kistelepülések művelődési alapellátásának helyzete, javaslat a közművelődési alapellátás programjára című vitaanyag megbeszélése. Az első téma kapcsán a résztvevők elsősorban azt hangsúlyozták, hogy azoknak a tapasztalatoknak fényében kell megvizsgálni a törvénytervezetet, amelyek a már létező egyesületek, így például a Magyar Könyvtárosok Egyesülete szereztek. Az MKE elnöke, *dr. Billédi Ferencné*, a tanács tagja hozzászólásában utalt arra, hogy a tervezet – épp az említett tapasztalatok fényében – számos ponton módosításra szorul. Az elnöklő *Czibere Tibor* miniszter javaslatára a tanács úgy döntött, hogy kisebb bizottságot küld ki, a törvénytervezeteket módosító javaslatok megfogalmazására. A kistelepülések művelődési alapellátásának helyzetét felmérő vitaanyagot az Országos Közművelődési Központ Módszertani Intézetének munkatársai készítettek, a felmérés szempontjairól, a kérdőívek feldolgozásának módjáról *Benkő Éva*, az intézet igazgatója számolt be a tanácsnak. A hosszú és heves vitában a kistelepülések szinte minden gondja terítékre került, így a könyvtári ellátás kérdései is. A legtöbb hozzászóló azt hangsúlyozta, hogy a téma fölöttébb időszerű, az ötszáznál kisebb lélekszámú falvak száma egyre növekszik, művelődési helyzetük egyre romlik. A hozzászólók arra is utaltak, hogy nincs meghatározva, kivált jogszabályban rögzítve, mi az a művelődési ellátási minimum, amelyről a kormányzatnak mindenképpen gondoskodnia kell e települések vonatkozásában. A miniszter az OKK Módszertani Intézetét bízta meg az alapellátás fogalomrendszerének, követelményszintjének kidolgozásával.

Immár tizenötödik alkalommal rendezték meg az orvosi könyvtárosok és orvostanácsadók

éves tájékoztatását, ezúttal Egerben. Az Országos Orvostudományi Információs Intézet és Könyvtár, valamint a Heves Megyei Kórház-Rendelőintézet orvosi szakkönyvtára által közösen rendezett konferencia témája az egészségügyi intézmények vezetői, az orvosi könyvtárosok és az olvasók együttműködése volt. A tanácskozáson megjelent *dr. Kökény Mihály*, a szociális és egészségügyi miniszter helyettese, *dr. Fedinecz Sándor*, az Országos Orvostudományi Információs Intézet és Könyvtár igazgatója, *dr. Kozma József*, Heves megye megbízott főorvosa. Az első előadó, *dr. Tasi*

István, a Heves Megyei Kórház-Rendelőintézet igazgató-főorvosa arról szólt, hogy bár az orvosi könyvtárosok munkájukat szinte észrevétlenül, a „háttérben” végzik, szerepük mégis hatalmas. Nyomatékosan kiemelte, hogy az egészségügyi dolgozóknak *etikai* kötelességük képezni magukat, ehhez pedig, persze korántsem csupán ehhez, égető szükség van az orvosi könyvtárosok munkájára. *Dr. Kökény Mihály* miniszterhelyettes az orvosi könyvtárak állapotáról beszélt, arról, hogy körülményeik egyre romlanak, az a veszély fenyeget, hogy az európai mérce alá kerülnek. Ugyanakkor

Holmi

felhívta a figyelmet arra, hogy e szorító helyzetben is nagy feladatok állnak a könyvtárosok előtt. Az orvosi könyvtárak olvasóiról szólva megemlítette, hogy manapság ők is kevesebbet olvasnak. E helyzetben változtatni kívánva fog megjelenni egy havi folyóirat, amely a szakkikkek mellett személyes hangvételű publicisztikákkal tenné vonzóbbá-kívánatosabbá az olvasást. *Vörösmarty* idézve kívánt optimizmust és hitet az egészségügyi értelmiségnek, hozzátéve, hogy ehhez sokat segíthet a könyvtárosok „megszállott csapata”.

Megint „Megszűnt egy könyvtár”, hívja fel a figyelmet a *Kelet-Magyarország* hasábjain *Gönczi Mária*. Az újságíró beszámolt arról, hogy néhány éve, jól működő, sokoldalúan hasznos tevékenységet folytató üzemi könyvtárat keresve, a nyiregyházi Mezőgép könyvtárat ajánlották neki. Ott volt, riportot készített a remekül dolgozó kisdud könyvtárról, most pedig megrendüléssel tudósít a „harminc éven át működő kis könyvtár” megszüntetéséről. Leírja, hogy miként építették le lassan, fokról-fokra az intézményt, hogyan kerültek a könyvek előbb zárt szekrénybe, majd a csak ebéd idején nyitvatartó ebédlőbe, míg végül „a szakszervezeti bizottság elérkezettnek látta az időt, hogy »igény hiányában« felszámolja a könyvtárat, amelynek [minimális, szinte szóra sem érdemes] költségét egyébként is sokallották”. Tanulságos az újságíró cikkét záró szavai: „Emlegettük eleget, ha meg kell húzni a nadrágszíjat, biztosan a művelődésen fogják kezdeni. Pedig arra sosem jutott több hét krajcárnál...”